

رسانه های محلی...

آن نشریه به تاق نسیان سپرده شود. اما نشریات چاپی که فعلا گهگاهی نشر می شود به قرار زیر است.

ماهنامه سیمای بامیان

این نشریه ارگان نشراتی ریاست اطلاعات و فرهنگ است که باید دستاوردها و کارکردهای حکومت محلی را انعکاس دهد. اما خبرها و گزارشات این نشریه تمام دستاوردها و کارکردهای حکومت محلی را شامل نمی گردد و ماهنامه گاهی فصل نامه می شود. به نظر می رسد ماهیت دولتی، کمبود بودیجه و امکانات گریبانگیر این نشریه نیز می باشد و از همین رو است که هر نهاد و ریاست، فعالیت هایی را انجام می دهد اما این فعالیت ها هیچگاه منعکس نمی گردد.

دو هفته نامه تفاهم

این نشریه را عده ای از دانشجویان بامیانی دانشگاه کابل به سرکردگی محمد کبیر تابش دو سال پیش راه اندازی کردند، مشکل دیگری که اکثر رسانه های چاپی با آن دست به گریبان اند، این است که نام چندین نفر به عنوان شورای نویسندگان یا تحریریه نوشته می شود. اما بار اصلی بر دوش یک یا دو نفر می باشد و کبیر تابش نیز قسمت عمده بار انتشار نشریه تفاهم را بر عهده داشته است و به محض خلاص شدن از تحصیل در دانشگاه کابل "تفاهم" را هم با خود به بامیان آورده است که گرچه کوشش دارد خبر و گزارشات، تحلیل ها و تفسیر رویدادهای محلی داشته باشد، اما گاهی قسمت زیادی از حجم نوشته های این نشریه را خبرهای کهنه شده یا رویدادهای ماورای بامیان یا افغانستان تشکیل می دهد.

با این همه، این نشریه به نظر می رسد که می خواهد به سوی مسلکی شدن پیش برود، نقد عملکردهای مسئولین یکی از موفقیت های این نشریه می باشد که اگر تداوم بیابد و نقدی منصفانه همراه با راه حل باشد می تواند جایگاهی مناسب برای خود کسب نماید.

گاهنامه پیام بامیان

علی پیام مشاور حکومتداری مقام ولایت این نشریه را به نام "گاهنامه اطلاع رسانی دفتر مقام ولایت" نام نهاده است که ظاهرا معلوم می شود انعکاس دهنده فعالیت های مقام ولایت باشد که چند شماره منتشر شده آن نیز گواه چنین امری است.

انتشار این نشریه توسط علی پیام، نویسنده و چهره شناخته شده و فعال مطبوعات در افغانستان امری است قابل انتظار، اما با توجه به اینکه حکومت محلی "سیمای بامیان"، "آینه بامیان" را در اختیار دارد چه لزومی داشت که دفتر مقام ولایت هم "پیام بامیان" منتشر کند؟ اما برای مردم تشنه به معلومات و علاقه مند به مطبوعات انتشار هر نشریه و رسانه فال نیک و قدمی مثبت است.

ظاهرا علی پیام هم در انتشار این نشریه تنها است و نامش را گاهنامه گذاشته است که این گاه ممکن است یک ماه باشد و گاه یکسال و ...

ماهنامه آیین بامیان

آیین بامیان نیز در شماره اخیرش، آن را متعلق به مقام ولایت دانسته است و گرچه عبدالرحمن احمدی سخنگوی ولایت و مدیر مسئول این نشریه نام این حقیر را هم به عنوان هیئت تحریریه هم چنان حفظ کرده است، اما فکر می کنم بیشتر بار این نشریه هم به گردن وی می باشد.

این نشریه نیز دولتی است و انعکاس دهنده فعالیت های دولت اما نام من به عنوان عضو تحریریه این نشریه چطور آمده است، برای خودم نیز حل نشده است؟ اما من تقاضای همکاری مطبوعاتی را اگر از عهده ام بر آید با هیچ رسانه ای رد نکرده و نخواهم کرد.

دوهفته نامه سرنوشت

این نشریه نیز سال گذشته با هیاهو و طمطراق شروع به فعالیت کرد، نجیب الله اخلاقی و خیرالله حمیدی از مسئولین کلیدی این نشریه می باشند، این نشریه خوب درخشید، دست به افشاگری بر علیه فساد اداری زد و جایگاهی معتبر برای خود باز کرد، اما موضع گیری متفاوت مسئولین آن در انتخابات ریاست جمهوری باعث توقف این نشریه شد. اما یکی از مسئولین آن چند روز پیش گفت که در سال اخیر نیز چند شماره آن نشر شده است، جای نشرات آزاد و انتقادی خالی است و انتظار این است که این نشریه منظم انتشار یابد.

ماهنامه جوانان بامیان

ارگان آمریت جوانان و مرکز معلومات و ارتباطات جوانان، این نشریه به کمک یونیسف یا صندوق وجهی اطفال ملل متحد چاپ می شود که کوشش دارد بیشتر مسایل جوانان را منعکس کند اما تاکنون نتوانسته است نشریه ای در خور اطفال و جوانان ارایه نماید. قسمت عمده ای از نشریه را شعر و شاعری تشکیل می دهد که البته با توجه به ذوق مسئولین آن بی ارتباط نمی باشد.

گاهنامه گفتمان دانشجو

نشریه ای در گستره دانشجویان دانشگاه، اما به جای انتشار مشکلات دانشجو و دانشگاه یا ارایه خبرهایی مربوط به تحقیقات یا رساله های دانشجویی یا سمینار های علمی، بیشتر گرایش به حوزه مباحث سیاسی و قومی دارد!

خبرنامه شورای ولایتی

در گرماگرم اعتراض شورای ولایتی با مقام ولایت چند شماره این خبرنامه منتشر شد که اگر ادامه می یافت، گفتمانی جدی و انتقادی بود که علیه دولت منتشر می شد و "پیام بامیان" نیز عکس العملی بود به این خبر

نامه یا خبر نامه، عکس العملی بود به پیام بامیان که در هر حال فرق نمی کند.

انتشار برخی نوشته های توهین آمیز که با اخلاق ژورنالیستی منافات داشت در آخرین شماره های این نشریه، انتقادهای زیادی را برانگیخت و شاید یکی از دلایل عدم انتشار آن هم، همین موضوع بود.

نکته جالب آنکه لوگویی که بر پیشانی این خبرنامه و پیام بامیان نشر می شد یکی می باشد، یعنی لوگوی رسمی حکومت و اداره مستقل ارگان های محلی، این سئوالی است که دو نهادی که از یک مجموعه می باشد چگونه می تواند دو نشریه متفاوت ارایه دهد؟

به هر حال با توجه به اینکه شورای ولایتی نمایندگان مردم می باشد و نقش نظارتی بر تمام ارگانها و نهادهای ولایت دارند و به تبع آن از تمام امور با خبر اند، انتظار این است که مردم را هم با انتشار خبرنامه شان با خبر سازند.

ماهنامه نوین

بسم الله تابان مشاور امنیتی ولایت هم که روحیه مطبوعاتی دارد، نشریه نوین را با خود از کابل به بامیان آورده است و هر وقت که دل اش خواست آن را نشر می کند و مطالب اخیر اش بنا به مصروفیت صاحب امتیازش بیشتر در حوزه بامیان می باشد.

لندنی

جمعه خان معروف به لندنی با جار زدن اعلانات و رویدادهای روز، یکی از قدیمی ترین رسانه بامیان می باشد که اطلاع رسانی می کند، نقش و تأثیر اعلانات لندنی گاهی بیشتر از هر رسانه دیگر محلی می باشد.

وبلاگ ها یا رسانه های اینترنتی

وبلاگ "زندگی در بامیان"¹ را که اینجانب مدیریت و منتشر می کنم، در اوایل به قصد انتشار مفکوره ها و ناگفتنی ها و تجربیات زندگی در بامیان را برای کسانی که علاقه به بامیان دارند و اینک در نقاط دور دست دنیا زندگی می کنند، آغاز کردم اما به تدریج خلاء اطلاع رسانی از رویداد های بامیان را احساس کرده و کوشش کردم رویداد های بامیان و هزارستان را از دیدگاه خودم منتشر کنم و استقبال دوست داران بامیان و هزارستان مرا بر آن داشت که این کار را تا هنوز که دو نیم سال از اولین مطلب آن می گذرد منتشر کنم. در این مدت بیش از 585 مطلب را منتشر کرده و بیش از 148000 بازدید کننده داشته است و در مسابقه وبلاگ نویسی سال 2010 موسسه آلمانی دویچه وله به عنوان وبلاگ برتر فارسی از دیدگاه خوانندگان معرفی گردید.

وبلاگ نویسان جوان دیگری هم از بامیان می نویسند

که عمده ترین آنها عبارتند از ...